

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/177/2024
Identifikačné číslo spisu:	6120274524
Dátum vydania rozhodnutia:	08.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6120274524.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C. G., narodenému XX. I. XXXX, P. XX, zastúpeného splnomocnencom: občianske združenie Pomoc a Ochrana Ľuďom, Trakovice 158, IČO: 51 563 193, o 5.000 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13Csp/55/2020, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2023 č. k. 10CoCsp/110/2022-199, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava z 15. augusta 2022 č. k. 13Csp/55/2020-167 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie istiny 5.000 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 5.000 eur od 23.03.2019 do zaplatenia a súčasne priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd priznal žalovanému voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. V čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. 5050873777 zo dňa 05.02.2014 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania, splácania, neplnenia zmluvných povinností a ďalšie sú upravené v Zmluve a VOP. Žalovaný neplnil splátky v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, preto postupca podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 15 dní.

2. Súd prvej inštancie v rámci skúmania prevoditeľnosti pohľadávky sa súd okrem iného zaoberal splatnosťou pohľadávky. Keďže žalobca splatnosť pohľadávky odvodzoval vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 28.02.2018, pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.02.2018, bolo potrebné skúmať splnenie podmienok pre úplatné práva veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, možnosť uplatnenia tohto práva má vplyv splnenie podmienok podľa § 565 OZ prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 ods. 9 OZ. Z jazykového znenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že veriteľovi v súvislosti s jeho práve úver predčasne zosplatniť pre nezaplatenie niektorej splátky plyní 3 mesačná lehota za súčasného upozornenia dlžníka na uplatnenie tohto práva najneskôr 15 dní predtým než k uplatneniu tohto práva pristúpi. To znamená, ak sa dlžník omešká s úhradou splátky, veriteľ musí čakať tri mesiace, po uplynutí ktorých môže úver zosplatniť, ale zároveň, počas ktorých je povinný na využitie tohto práva dlžníka upozorniť. Lehota 15 dní pre zrealizovanie výzvy podľa tohto ustanovenia plyní v rámci 3 - mesačne lehoty stanovenej pre právo veriteľa úver predčasne zosplatniť. Pri posúdení podmienok pre zosplatnenie úveru súd vychádzal z nesporných skutkových tvrdení žalobcu, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil ku dňu 28.02.2018, a to podaním zo dňa 01.03.2018, pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.02.2018. Z takto tvrdeného skutkového stavu nie je možné spoľahlivo zistiť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania a následne preskúmať splnenie podmienok pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Ak došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 28.02.2018 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.02.2018, je potrebné konštatovať nezachovanie 3 mesačnej lehoty podľa § 53 ods. 9 OZ. Preto súd dospel k záveru o neplatnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

3. Súd prvej inštancie dospel tiež k záveru o nemožnosti veriteľa žiadať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorazové splatenie dlhu podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ ukladá veriteľovi povinnosť pred uzavretím zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom je potrebné brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Uvedenú povinnosť veriteľa je potrebné vykladať tak, že okrem zistenia informácií o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa sa vyžaduje, aby veriteľ poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnotil.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorých žalovanému, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnej, a to v plnom rozsahu.

5. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobkyňu na doplnenie skutkových tvrdení (ako podstatných a rozhodujúcich) práve vo vzťahu k splneniu podmienok pre postup podľa § 53 ods. 9 O. z. (ako i § 92 ods. 8 Zákona o bankách) vrátane špecifikácie výpočtu žalovanej sumy (čl. 130). Žalobkyňa v podaní na výzvu súdu (čl. 131) poukázala na výzvu zo dňa 27.01.2018, ktorou bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia, avšak splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplatneniu dlhu, neuviedla. Na súdnom pojednávaní 15.8.2022 túto splátku žalobkyňa výslovne konkretizovala mesačnou splátkou splatnou 15.02.2018. Súd prvej inštancie preto dôvodne vychádzal z tvrdenia žalobkyne a posudzoval splnenie zákonných predpokladov podľa § 565 O. z. v spojení s § 53 ods. 9 O. z. na základe vyššie uvedeného tvrdenia žalobkyne. V súvislosti s argumentáciou žalobkyne poukazujúcou na ňou predložené listinné dôkazy konštatoval, že listinné dôkazy nepreukazujú iný prejav vôle veriteľa, ktorým malo dôjsť k jednorazovému zosplatneniu dlhu, pričom rozhodujúce bolo tvrdenie žalobkyne, keďže listinné dôkazy ako dôkazné prostriedky slúžia na preukázanie tvrdení strany konania (nie naopak). Nebolo tak relevantné preukazovanie omeškania žalovaného od januára 2017, ale uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplatneniu celého dlhu (za súčasného upozornenia spotrebiteľa, v priebehu plynutia trojmesačnej lehoty, ktorá skutočnosť preukázaná nebola). V zmysle ustálenej praxe dovolacieho súdu podľa § 53 ods. 9 O. z. preto premlčacia doba začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý

dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa (porov. napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 268/2020 zo dňa 29. novembra 2022, sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15. decembra 2022). V kontexte uvedeného konkrétnej splátky pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh je preto právne významná, ohľadne ktorej nesie žalujúca strana bremeno tvrdenia v spore. Odvolací súd doplnil, že podľa § 565 O. z. môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo zmluvnými stranami dohodnuté (alebo v rozhodnutí určené), t. j. ak došlo k uzavretiu dohody zmluvných strán o tom, či veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (§ 565 O. z.), tzv. strata lehôt alebo strata výhody splátok, od ktorej je potrebné odlišiť jednostranný prejav vôle veriteľa požadujúci jednorazové splatenie dlhu v ním stanovenej lehote, v písomnom oznámení veriteľa. Žalobkyňa poukazovala na predložený listinný dôkaz písomné oznámenie veriteľa zo dňa 1.3.2018, ktorým malo dôjsť k splatnosti celého dlhu, z ktorého vyplývalo, že poskytovateľ úveru oznámil žalovanému, že ku dňu 28.2.2018 banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Teda nie pre nesplnenie splátky v zmysle § 565 O. z., ale v konkrétny deň jednostranne určený poskytovateľom úveru (28.2.2018). Z dôvodu, že nebola preukázaná jednorazová splatnosť celého dlhu pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nemohol byť naplnený zákonom stanovený predpoklad pre postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 17 ods. 1 ZoSÚ) a súd prvej inštancie správne konštatoval nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v danom spore (pretože nepreukázala, že sa stala veriteľom uplatňovanej pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky). Preskúvanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a súd skúma vecnú legitímáciu aj bez návrhu. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci a neprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, nebola tak dôvodná.

6. Z dôvodu, že žalovaný bol úspešný aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, vzniklo mu právo na náhradu trov odvolacieho konania a odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť odôvodňoval § 420 písm. f) CSP a 421 ods. 1 písm. a) CSP. Skutočnosti týkajúce sa dovolacieho dôvodu podľa § 420, písm. f) CSP bližšie nešpecifikoval.

8. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobkyňu na doplnenie skutkových tvrdení (ako podstatných a rozhodujúcich) práve vo vzťahu k splneniu podmienok pre postup podľa § 53 ods. 9 O. z. (ako i § 92 ods. 8 Zákona o bankách) vrátane špecifikácie výpočtu žalovanej sumy (čl. 130). Žalobkyňa v podaní na výzvu súdu (čl. 131) poukázala na výzvu zo dňa 27.01.2018, ktorou bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia, avšak splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu dlhu, neuviedla

9. V rámci dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolateľ namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky výkladu § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, a to pre ktorú splátku je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ak je dlžníkom spotrebiteľ. Argumentoval, že odvolací súd sa pri riešení tejto otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, najmä od judikátu R 29/2023, ako aj z ďalších rozhodnutí (napr. sp. zn. 5Cdo/224/2021, 4Cdo/132/2021). Tvrdil, že podľa tejto judikatúry, ak veriteľ vyhlásil splatnosť ku dňu 28. februára 2018, toto právo sa viazalo na splátku splatnú 15. novembra 2017, teda splátku, ktorá bola v omeškaní viac ako tri mesiace. Dovolateľ ďalej uviedol, že jeho vlastné tvrdenie na pojednávaní o tom, že zosplatenie sa viaže na splátku z 15. februára 2018, bolo len jeho nesprávnym právnym názorom, ktorým súd nie je viazaný (zásada iura novit curia). Povinnosťou súdu bolo aplikovať na zistený skutkový stav (dlhodobé omeškanie žalovaného) správnu právnu normu v súlade s ustálenou judikatúrou. V prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v konkrétnom prípade k 28.02.2018 (podaním označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 01.03.2018) - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ a v súlade s aktuálnou

rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022 alebo i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022) pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.11.2017 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov a pre ktorej nezaplatenie mohol ako jedinej vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom spotrebiteľ (žalovaný) bol nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornený (podaním zo dňa 27.01.2018).

10. Záverom žalobca dodal, že ani judikatúra Najvyššieho súdu SR nevyžaduje, aby výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola kvalifikovaná (napr. rozsudok zo dňa 28.3.2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017; uznesenie zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 1 Cdo 4/2020; rozsudok z 24.4.2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017 - R 60/2018; rozsudok zo dňa 29.3.2022, sp. zn. 8 Cdo 139/2020). Z uvedeného vyplýva, že nie je potrebné, aby veriteľ realizoval v súvislosti so zosplatením a postúpením pohľadávky dve samostatné výzvy (jednu podľa § 565 OZ resp. § 53 ods. 9 OZ a druhú podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách), t. j. postačuje aj len jediná výzva. Opačný právny záver (nutnosť viacerých výziev) nekorešponduje s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 1Cdo 4/2020. Podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.0.4.2022: „Pokiaľ nie o podanie z 21.12.2017, odvolací súd zdôrazňuje, že aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 8Cdo/169/2020) pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, avšak iba za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie. Z uvedeného vyplýva, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti nemožno automaticky stotožňovať s písomnou výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože relevantným bude obsah predmetného oznámenia o predčasnej splatnosti.“

11. Pri uplatnení dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ namietal, že odôvodnenie odvolacieho súdu je zmätočné (najmä v bode 22.), arbitrárne, nepreskúmateľné a porušuje jeho právo na spravodlivý proces, keďže nedáva odpovede na podstatné otázky a nerešpektuje princíp právnej istoty. Preto navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho zmenil a žalobe vyhovel.

12. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

13. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

14. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Dovolací súd pristúpil najskôr k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie žalobcu, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces. Zistil pritom, že v danom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Napadnuté rozhodnutie nemožno považovať za nepreskúmateľné či nedostatočne odôvodnené. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj

všeobecnú interpretačnú presvedčivosť.

16. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Žalobca v zastúpení advokátom podaním zo dňa 13.11.2024 upovedomil dovolací súd o nejednotnej rozhodovacej činnosti senátov najvyššieho súdu, a to v právnej otázke: „či je určenie splátky povinnou náležitosťou zosplatiťujúceho úkonu resp. aj výzvy, ktorá zosplatneniu predchádza“.

18. Po preskúmaní dovolacích dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že právne posúdenie veci odvolacím súdom je v súlade s právnym názorom Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 pod č. 34 prvá alinea s právnou vetou: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

19. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v § 53 ods. 9 OZ je nepochybne zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Táto ochrana spočíva v stanovení striktných hmotnoprávnych podmienok, za splnenia ktorých môže veriteľ pristúpiť k takej závažnej sankcii, akou je strata výhody splátok a zosplatnenie celého zostávajúceho dlhu. Týmito podmienkami sú (i) omeškanie spotrebiteľa so zaplatením jednej splátky po dobu najmenej troch mesiacov a (ii) predchádzajúce písomné upozornenie spotrebiteľa na možnosť uplatnenia tohto práva s poskytnutím dodatočnej lehoty na plnenie v trvaní najmenej 15 dní.

20. Aby mohol byť naplnený zmysel a účel tejto ochrannej normy, musí byť spotrebiteľovi poskytnutá reálna a jednoznačná možnosť odvrátiť nepriaznivé následky zosplatnenia. To predpokladá, že spotrebiteľ musí byť z obsahu upozornenia (výzvy) schopný bez akýchkoľvek pochybností identifikovať, splnenie ktorej konkrétnej povinnosti (zaplatenie ktorej konkrétnej omeškanej splátky) od neho veriteľ požaduje na to, aby k zosplatneniu nepristúpil. Len takto informovaný spotrebiteľ môže účinne uplatniť svoje právo a zabrániť strate výhody splátok.

21. Rovnako dôležitý je aj aspekt súdnej kontroly. Súd, ktorý posudzuje platnosť úkonu zosplatnenia, musí byť schopný ex post spoľahlivo a objektívne preskúmať, či boli kumulatívne splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť schopný bez pochybností určiť, so splatením ktorej konkrétnej splátky bol spotrebiteľ v omeškaní, kedy presne toto omeškanie začalo, a či v čase uplatnenia práva na zosplatnenie uplynula zákonom požadovaná trojmesačná lehota.

22. Pokiaľ výzva veriteľa obsahuje len všeobecnú informáciu o celkovej dlžnej sume po splatnosti nie je z nej možné zistiť, z akých jednotlivých položiek sa táto suma skladá. Môže ísť o súčet viacerých splátok, prípadne o súčet jednej či viacerých splátok a rôznych poplatkov, sankčných úrokov a pod. Pri takejto formulácii výzvy nie je možné spoľahlivo určiť, či je splnená podmienka omeškania s jednou splátkou po dobu najmenej troch mesiacov. Spotrebiteľ je tak uvedený do stavu neistoty, nakoľko nevie, zaplatením akej konkrétnej sumy (splátky) môže odvrátiť zosplatnenie, a súd nemá možnosť preskúmať zákonnosť postupu veriteľa.

23. Najvyšší súd sa preto, v súlade so závermi rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 pod číslom 34/2025, stotožňuje s názorom, že právny úkon veriteľa (či už upozornenie pred zosplatnením alebo samotný úkon zosplatnenia), ktorý neobsahuje presnú a nezameniteľnú identifikáciu tej konkrétnej splátky, pre

nezaplatenie ktorej veriteľ uplatňuje právo na predčasné splatenie úveru, je pre svoju neurčitosť absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ. Neurčitosť spočíva práve v tom, že bez tejto konkretizácie nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia zákonom stanovených podmienok.

24. Dovolací súd ďalej dáva do pozornosti rozsudok Veľkého senátu Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2025, sp. zn. 1VCdo/4/2025, ktorý zjednotil rozdielnu rozhodovaciu prax senátov a prijal pre senáty najvyššieho súdu záväzný právny názor (§ 48 ods. 3 CSP) , podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“

25. Z rozhodnutia veľkého senátu vyplýva, že banka, ktorá mieni postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi na nebankový subjekt, musí najprv platne zosplatiť svoju pohľadávku v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a okrem toho musí dlžníka vyzvať osobitnou výzvou v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Cieľom tejto osobitnej výzvy je umožniť klientovi, aby po upozornení na zámer banky postúpiť pohľadávku, mal možnosť tomuto postupu zabrániť tým, že svoj dlh dodatočne uhradí.

26. Dovolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia . Najvyšší súd konštatuje, že uplatnenie dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP a 421 ods. 1 písm. a), b), c) CSP podľa § 447 písm. f) CSP dovolanie odmietol, keďže nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

27. Dovolací súd rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.